

YTTRANDE nr 2/2005

om förslaget till rådets förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (KOM(2004) 492 slutlig av den 14 juli 2004)

(i enlighet med artikel 248.4 andra stycket i EG-fördraget)

(2005/C 121/02)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Punkt</i>	<i>Sida</i>
ALLMÄNNA IAKTTAGELSER	1–29	15
SÄRSKILDA IAKTTAGELSER	30	18

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN HAR ANTAGIT DETTA YTTRANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 5, 10 och 158–162, artikel 248.4 andra stycket och artiklarna 274 och 279 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ och genomförandebestämmelserna till denna ⁽²⁾,

med beaktande av rådets begäran om ett yttrande över detta förslag, vilken mottogs av revisionsrätten den 3 januari 2005,

med beaktande av det förslag till allmänna bestämmelser som lagts fram av kommissionen ⁽³⁾,

med beaktande av den utvidgade konsekvensanalysen av förslaget till lagstiftningspaket om översyn av bestämmelserna för förvaltningen av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden ⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om medlemsstaternas respektive kommissionens ansvar för den gemensamma förvaltningen av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden ⁽⁵⁾,

med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Bygga en gemensam framtid – Politiska utmaningar och budgetmedel i ett utvidgat EU" ⁽⁶⁾,

med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Budgetplan 2007–2013" ⁽⁷⁾,

med beaktande av sitt yttrande nr 2/2004 ⁽⁸⁾ om en modell för samordnad granskning, och

av följande skäl:

Enligt artikel 5 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall gemenskapen på de områden där den inte är ensam behörig vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå.

I artikel 274 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen anges att kommissionen skall genomföra budgeten under eget ansvar i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning och att medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med dessa principer.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 (EGT L 357, 31.12.2002).

⁽³⁾ KOM(2004) 492 slutlig av den 14 juli 2004.

⁽⁴⁾ SEK(2004) 924 av den 14 juli 2004.

⁽⁵⁾ KOM(2004) 580 slutlig av den 6 september 2004.

⁽⁶⁾ KOM(2004) 101 slutlig av den 10 februari 2004.

⁽⁷⁾ KOM(2004) 487 slutlig av den 14 juli 2004.

⁽⁸⁾ EUT C 107, 30.4.2004.

När det gäller strukturfonderna och Sammanhållningsfonden skall budgeten genomföras tillsammans med medlemsstaterna i enlighet med artikel 53.3 i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget. I artikel 54 i samma förordning föreskrivs att de genomförandeuppgifter som delegeras skall vara klart avgränsade och underkastade noggrann kontroll beträffande hur de utförs.

I en ändamålsenlig och effektiv internkontroll av Europeiska unionens budget ingår att fastställa tydliga och enhetliga mål som samordnas på ett effektivt sätt, ge information om kostnader och nytta samt garantera att bestämmelserna tillämpas enhetligt.

De system för internkontroll som avser Europeiska unionens inkomster och utgifter måste ge rimlig säkerhet om att inkomster uppbärs och utgifter betalas i enlighet med gällande rättsliga bestämmelser samt förvaltas effektivt.

ALLMÄNNA IAKTTAGELSER

Inledning

1. I förslaget till förordning bekräftas grunddragen i den ram som har införts för föregående programperioder. Förslaget syftar även till förenkling, särskilt när det gäller finansieringsorgan, val av tema och, mer allmänt, systemen för genomförande, förvaltning och kontroll. Revisionsrätten har särskilt övervägt konsekvenserna av de föreslagna åtgärderna för den ekonomiska förvaltningen och kontrollen.

Ansvar för genomförandet av gemenskapsbudgeten

2. Den rättsliga ramen för genomförandet av gemenskapsbudgeten fastställs i artikel 274 i EG-fördraget enligt vilken kommissionen skall genomföra budgeten under eget ansvar och, i samarbete med medlemsstaterna, i överensstämmelse med principerna för sund ekonomisk förvaltning.

3. När det gäller de olika formerna för genomförande av gemenskapsbudgeten tillhör strukturåtgärder de områden där "kommissionen genomför budgeten tillsammans med medlemsstaterna" eller där "uppgifterna för genomförandet av budgeten [skall] delegeras till medlemsstaterna" ⁽⁹⁾. Förvaltningen och kontrollen av strukturåtgärder berör inte bara många avdelningar inom kommissionen utan också hundratals förvaltningar och organ i medlemsstaterna på nationell, regional och lokal nivå. Dessa åtgärder kan i framtiden komma att stå för närmare hälften av anslagen i gemenskapsbudgeten.

⁽⁹⁾ Artikel 53.3 i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

4. I den nuvarande lagstiftningen om strukturåtgärder (förordning (EG) nr 1260/1999) fastställs redan följande:

- a) "Med tillämpning av subsidiaritetsprincipen skall genomförandet av stödåtgärderna vara medlemsstaternas ansvar (...) utan att det påverkar kommissionens befogenheter, särskilt när det gäller genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget" (artikel 8.3).
- b) "Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.3 skall förvaltningsmyndigheten (...) ansvara för att förvaltningen och genomförandet sker effektivt och på ett korrekt sätt (...)" (artikel 34.1).
- c) "Utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall ansvaret för den finansiella kontrollen av stödet i första hand ligga hos medlemsstaterna (...)" (artikel 38.1).

5. I förslaget till förordning hänvisas i artikel 12 till gemensam förvaltning i den betydelse som används i artikel 53.3 i budgetförordningen. Det förekommer dock ingen hänvisning till kommissionens slutliga ansvar i texten till förslaget. Således anges i artikel 12.1 sista meningen att "medlemsstaterna och kommissionen skall se till att principerna för en sund ekonomisk förvaltning efterlevs (...)", i artikel 12.2 begränsas kommissionens ansvar när det gäller budgetgenomförande i huvudsak till att kontrollera att "medlemsstaterna har väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem (...)" och i artikel 69.1 framställs medlemsstaterna som ensamt ansvariga: "Medlemsstaterna skall säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av de operativa programmen och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet." Dessutom skall medlemsstaterna avge en allmän försäkran för att garantera att åtgärderna är förenliga med gemenskapslagstiftningen (artikel 39 f, artikel 59 a, artikel 60 b ii och artikel 66.2 g). Att genomförandeppgifter delegeras till medlemsstater kan dock inte innebära att kommissionens slutliga ansvar begränsas. När medlemsstaterna både är mottagare av gemenskapsmedel och ansvariga för genomförandet av åtgärder kan endast kommissionen garantera att gemenskapens målsättningar genomförs enhetligt och konsekvent. Det är därför nödvändigt att principen om kommissionens slutliga ansvar, såsom det fastställs i artikel 274 i fördraget, på ett otvetydigt sätt återkommer i de artiklar som gäller medlemsstaternas ansvar.

6. Det finns anledning att påpeka att om kommissionen inte längre hade det slutliga ansvaret för budgetgenomförandet skulle den ekonomiska processen i gemenskapen förlora en stor del av sin betydelse, särskilt när det gäller förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Detta skulle innebära att budgetmyndighetens rekommendationer (artikel 276.3 i EG-fördraget) i själva verket förlorar all praktisk betydelse.

Det föreslagna regelverket

Förutsättningar för en lämplig kontrollram

7. För att kommissionen skall kunna utöva sitt slutliga ansvar för budgetgenomförandet bör det i förslaget till förordning tas hänsyn till följande nyckelfaktorer som bildar utgångspunkt för revisionsrättens yttrande nr 2/2004 om en modell för samordnad granskning:

i) Kontrollverksamhetens frekvens

8. I de gällande bestämmelserna sägs ingenting om kontrollfrekvensen på slutmottagnivå som bör vara betingad av en jämförelse mellan medlemsstaternas och kommissionens kostnader för kontroller och den nytta dessa kontroller medför. Frågan om att fastställa en godtagbar tillförlitlighets- och väsentlighetsnivå tas endast upp indirekt (artiklarna 61.1 e ii och 61.1 g). Det är önskvärt att det tydligt anges lämpliga kriterier i de tillämpningsföreskrifter som nämns i artikel 58.6. Det är också nödvändigt att definiera begreppen "rimlig säkerhet" och "giltig ansökan".

ii) Fastställande av lämpliga standarder

9. Hänvisningen till "internationellt accepterade revisionsstandarder" (artikel 61.1 a) är inte tillräckligt exakt för att kontrollförfarandena skall utgå från gemensamma standarder och principer. Inom ramen för de ovan nämnda tillämpningsföreskrifterna bör man föreskriva ett förhandsgodkännande som täcker både granskningen av systemen och granskningen av själva insatserna.

iii) Ram för förvaltnings- och kontrollsystem

10. I artikel 54 i budgetförordningen fastställs att de genomförandeppgifter som delegeras skall vara klart avgränsade och underkastade noggrann kontroll beträffande hur de utförs. I artikel 35.1 i genomförandebestämmelserna till denna förordning preciseras att kommissionen vid gemensam förvaltning genom en förhandsgranskning, såväl av dokument som på platsen, skall försäkra sig om att de enheter som den anförtror förvaltningsuppgifter har förfaranden och system som är lämpliga för uppgiften och fungerar väl. Förslaget till förordning avviker från dessa bestämmelser eftersom det innan ett operativt program godkänns av kommissionen endast är medlemsstaterna som skall kontrollera att det har inrättats förvaltnings- och kontrollsystem (artikel 70). Under dessa förhållanden skulle det vara önskvärt om det fastställdes att kommissionen åtminstone leder – det behöver inte vara fråga om ett godkännandeförfarande – utnämningen av förvaltnings- och kontrollorganen på nationell nivå. Vidare är det också önskvärt att det på nationell nivå inrättas ett förmedlande organ som kan fungera som kontaktpunkt för gemenskapens myndigheter.

11. En betydande förstärkning av gemenskapens kontroll är en nödvändig motvikt i ett system där projektförvaltningen är

beroende av nationella och regionala myndigheter⁽¹⁾. De ovan uppräknade förhållandena är desto viktigare eftersom reglerna för utgifters stödberättigande hädanefter till största delen kommer att fastställas på nationell nivå.

Ansvaret för laglighet och korrekthet

12. I budgetförordningen (artikel 60.1) föreskrivs att utanordnaren skall ansvara för att utgifterna är lagliga och korrekta. Det anges även (artikel 53.6) att medlemsstaterna vid gemensam förvaltning regelbundet skall kontrollera att de åtgärder som skall finansieras över gemenskapsbudgeten genomförs korrekt och vidta lämpliga åtgärder för att förebygga oegentligheter och bedrägerier samt i förekommande fall vidta rättsliga åtgärder för att kräva tillbaka belopp som betalats ut på felaktiga grunder.

13. Utifrån dessa bestämmelser tilldelas medlemsstaterna i förslaget till förordning (artikel 69.1) ansvaret för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet (se punkt 5). Den överföring av ansvar till medlemsstaterna som följer av detta är också en konsekvens av att det är medlemsstaterna som godkänner systemen för förvaltning och kontroll i enlighet med vad som anges i artikel 70.

14. Kommissionen kan visserligen avbryta utbetalningarna under sex till tolv månader om det uppstår tvivel om att systemen fungerar korrekt eller om det förekommer konstaterade eller förmodade oegentligheter (artikel 89). Likaså anges att medlemsstaterna och kommissionen kan göra finansiella korrigeringar (artiklarna 99 och 100 i förslaget). Dessa åtgärder kan dock aldrig vara något annat än ett mindre och kompletterande stöd till den löpande förvaltningen som med nödvändighet måste vara strikt. Hur effektiva de är beror främst på hur många kontroller som görs. Dessutom sker inte de finansiella korrigeringarna förrän efter det att händelserna har ägt rum. Inte heller skulle man med enbart finansiella korrigeringar kunna komma tillrätta med konsekvenserna av åtgärder som har avvikit från kraven i bestämmelserna.

Ansvaret för sund ekonomisk förvaltning

15. Enligt artikel 60.1 i budgetförordningen skall utanordnaren ansvara för verkställigheten av utgifter och se till att detta sker i överensstämmelse med principerna om sund ekonomisk förvaltning. I artikel 27 i samma förordning anges att gemenskapsanslagen skall användas i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet. I denna bestämmelse föreskrivs att det för alla verksamhetsområden som budgeten omfattar skall fastställas specifika mål som kan mätas och förverkligas och som är relevanta och daterade. Kommissionen skall göra utvärderingar både i förväg och i efterhand och resultaten skall vidarebefordras till de avdelningar som ansvarar för utgiften liksom till den lagstiftande myndigheten och budgetmyndigheten.

16. I förslaget till förordning tilldelas medlemsstaterna ansvaret för sund ekonomisk förvaltning (artikel 69). Bestämmelsen inskränker sig dock till att ange att det skall finnas "tillräcklig vägledning" för att inrätta förvaltnings- och kontrollsystem som skall säkerställa att EU-stödet används på ett effektivt och korrekt sätt. När det gäller effektivitet⁽²⁾ hänvisas i förslaget till förordning så gott som uteslutande till förvaltnings- och kontrollsystem och underförstått till dem som endast gäller laglighet och korrekthet. I artikel 59 i förslaget nöjer man sig med att ge ansvaret för att det operativa programmet förvaltas och genomförs på "ett effektivt och korrekt sätt" till förvaltningsmyndigheten, och det hänvisas avslutningsvis (led e) till de kvalitetskrav som kommissionen och medlemsstaterna enats om när det gäller förhandsbedömningar.

17. När det gäller just utvärderingar anges i förslaget till förordning att kommissionen och medlemsstaten (artikel 59 e) skall enas om de metoder och normer som skall tillämpas (artikel 45.5). Kvaliteten på dessa normer blir särskilt viktig när det gäller de förhandsbedömningar som medlemsstaterna är skyldiga att utföra (artikel 46.2 och 46.3) och där man bland annat skall identifiera mervärdet för gemenskapen i de operativa programmen.

18. Det är alltså av särskild vikt att de tillämpningsföreskrifter som kommissionen i enlighet med artikel 58.6 i förslaget till förordning skall anta ger tillräckligt tydliga anvisningar på denna punkt.

Arkivering av verifikationer

19. I artikel 88 i förslaget till förordning sägs att verifikationer som gäller utgifter skall hållas tillgängliga för kommissionen och revisionsrätten under minst tre år efter det att ett operativt program har avslutats. När det gäller medfinansierade åtgärder, där reglerna för utgifters stödberättigande i stor utsträckning hämtats från nationella bestämmelser, vore det önskvärt att det uttryckligen föreskrevs att tidsfristen på tre år inte skall påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som anger längre tidsfrister.

20. Dessa kommentarer gäller även för partiellt avslutande av operativa program (artikel 97). I detta speciella fall, och genom undantag från den allmänna bestämmelsen (artikel 88), löper tidsfristen för arkivering av verifikationer från tidpunkten för det partiella avslutandet (artikel 98.2). Kontrollen i slutet av programperioden av hela det operativa programmet skulle starkt begränsas av detta eftersom verifikationerna för åtgärder som avslutats tidigare eventuellt inte längre skulle vara tillgängliga. Revisionsrätten anser att denna eventualitet skulle kunna inkräkta på den kontrollbehörighet revisionsrätten tilldelats enligt artikel 248 i fördraget.

Effektivare åtgärder

Programarbete och fastställande av mål

21. Enligt kommissionens förslag skall varje medlemsstat utarbeta en nationell strategisk referensram som skall följa de strategiska riktlinjer på EU-nivå för den ekonomiska, sociala och regionala sammanhållningen som rådet antar (artikel 23).

⁽¹⁾ Se yttrande nr 10/98 om vissa förslag till förordningar inom ramen för Agenda 2000 (punkt 6.3, Strukturfonderna) (EGT C 401, 22.12.1998).

⁽²⁾ Till exempel artikel 57 d, 57 f och 57 h, artikel 61.1 a, artikel 70.1, artikel 71.2 och artikel 72.2.

Man kan dock konstatera att den nationella strategiska referensramen inte gäller målet europeiskt regionalt samarbete.

22. Innehållet i den nationella strategiska referensramen (artikel 25) är inte tillräckligt exakt (i fråga om prioriteringar, åtgärder, fördelning av medel och förväntade effekter) för att garantera detaljerade upplysningar om den nationella och regionala utvecklingsstrategin. De "tematiska och regionala prioriteringarna", som är tänkta att avgränsa de åtgärder som skall finansieras, specificeras inte heller. Det finns dessutom risk för att denna ram begränsas till enbart de områden som berörs av medfinansierade åtgärder. Kommissionen, vars uppgift det är att anta ramarna, skulle då inte längre kunna betona olika aspekter i de operativa programmen.

23. De operativa programmen kännetecknas också av bristande exakthet eftersom det inte begärs någon information om vilka olika åtgärder som är tänkta att vidtas för att förverkliga målen inom de prioriterade insatsområdena. Detta hindrar inbördes bedömning av de olika åtgärderna. De specifika målen skall kvantifieras med hjälp av ett begränsat antal indikatorer för genomförande, resultat och effekt. Jämfört med den nu gällande lagstiftningen ges det inte längre någon beskrivning av genomförandebestämmelserna för de operativa programmen (artikel 36). Därför kan inte vare sig den nationella strategiska referensramen eller de operativa programmen längre utnyttjas som förvaltnings- och övervakningsinstrument av kommissionen. Det är därför inte klart hur kommissionen kan se till att de operativa programmen har samordnats på nationell nivå.

Förbättrad samordning mellan åtgärder

24. Motiveringen för att behålla fonderna åtskilda (jämfört med den möjliga omgruppering av fonder som nämns i artikel 161 i EG-fördraget) behandlas inte i den utvidgade konsekvensanalysen, trots att för- och nackdelar med olika möjliga alternativ skulle förtjäna en mer djupgående analys. I den utvidgade konsekvensanalysen ges dock argument för skapandet av en enda fond. För nuvarande mål 2 bekräftas att de finansierade projektens inbördes spridning på olika teman liksom den uppdelning som följer av områdesindelningen har hindrat genomförandet av en lämplig politik. Vidare har synergieffekterna mellan ERUF/ESF inom ramen för mål 3 inte kunnat utnyttjas tillräckligt. Man medger alltså att det behövs

- större tematisk koncentration för att främja konkurrensen, och
- ökad komplementaritet mellan ERUF och ESF utöver konvergensmålet.

25. Införandet av principen om en fond/ett operativt program, med hänvisning till målet om förenkling, främjar inte sökandet efter nödvändiga synergieffekter.

26. Det är särskilt svårt att inom ramen för målet konvergens motivera åtskillnaden mellan ERUF och Sammanhållningsfonden. Dessa fonder förekommer i princip inom samma operativa program och behandlar samma teman (transportinfrastrukturer och projekt/åtgärder på miljöområdet). Åtgärderna/projekten kompletterar ofta varandra (till exempel finansierar Sammanhållningsfonden den ena delen av ett motorvägsbygge och ERUF den andra). Skillnaden gäller regionernas/medlemsstaternas stödberättigande (BNP per invånare lägre än 75 % av genomsnittet i gemenskapen [strukturfonderna] respektive BNI per invånare lägre än 90 % av genomsnittet i gemenskapen [Sammanhållningsfonden]), taken för stöd (artikel 51: 85 % för Sammanhållningsfonden, 75 % för ERUF även om det maximala stödet från ERUF kan uppgå till 85 % i särskilda fall [artikel 51.4 och artikel 52.1] samt

förhandsfinansieringen [artikel 81] som uppgår till 7 % för strukturfonderna och 10,5 % för Sammanhållningsfonden). ERUF-åtgärder och projekt inom Sammanhållningsfonden förvaltas ofta av samma offentliga organ. Begreppen större projekt och inkomstgenererande projekt används både för ERUF och för Sammanhållningsfonden. För enhetlighetens skull vore det lämpligt att ha endast en fond åtminstone för ERUF och Sammanhållningsfonden eftersom de ovan nämnda olikheterna inte utgör något större hinder.

27. I förslagets artikel 3.2 är det svårt att klart och tydligt skilja mellan vilka åtgärder som åsyftas i led a respektive led b. De faktiska skillnaderna förefaller vara "regionala" (stödberättigade områden) och "finansiella" (överenskommen medverkan).

28. Ur praktisk synvinkel är bestämmelsen i artikel 33 (finansiering från en fond, med finansiering från en annan fond på högst 5 %) ytterligare en komplikation som beror på att det finns flera fonder.

Lämplig administrativ organisation vid kommissionen

29. Revisionsrätten har tidigare ⁽¹⁾ redovisat flera förseningar som berott på kommissionens avdelningar under de olika faserna av programplaneringen eller genomförandet av kontroller. Följaktligen är det nödvändigt att administrativa strukturer och lämpliga förfaranden införs. Dessutom måste det fastställas exakta tidsfrister i många av de föreslagna bestämmelserna (artikel 31.5, artikel 32.2, artikel 40.3, artikel 85.2 och artikel 96.1). Det förefaller också lämpligt att granskningsstrategi, anslagsfördelningar och den godtagbara tillförlitlighetsnivån fastställs gemensamt av de avdelningar som ansvarar för de olika fonderna.

SÄRSKILDA IAKTTAGELSER

30. I följande tabell lägger revisionsrätten fram sina särskilda iakttagelser. I denna del upprepas vid flera tillfällen att det saknas precisering av vissa tidsfrister eller begrepp som används. Detta skulle kunna leda till olika tolkningar och försvaga de berörda bestämmelsernas rättsliga betydelse.

(1) Se till exempel särskild rapport nr 10/2001 om den finansiella kontrollen av strukturfonderna (EGT C 314, 8.11.2001) och särskild rapport nr 7/2003 om genomförandet av programplaneringen för strukturfondsåtgärder för perioden 2000–2006 (EUT C 174, 23.7.2004).

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 3.1</i></p> <p>1. De åtgärder som Europeiska unionen vidtar i enlighet med artikel 158 i fördraget skall utformas så att de stärker den ekonomiska och sociala sammanhållningen i den utvidgade gemenskapen i syfte att främja en harmonisk, balanserad och hållbar utveckling i unionen. Åtgärderna skall vidtas med hjälp av fonderna, Europeiska investeringsbanken (EIB) och andra befintliga finansieringsorgan. De skall syfta till att möta utmaningarna i samband med de ekonomiska, sociala och regionala skillnader som har uppstått framför allt i de länder och regioner som släpar efter i utvecklingen och i samband med den allt snabbare ekonomiska och sociala omstruktureringen och den allt äldre befolkningen. De åtgärder som vidtas inom ramen från fonderna skall på både nationell och regional nivå innefatta EU:s prioriteringar för främjande av hållbar utveckling genom stärkt tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning, social integration liksom miljöskydd och förbättring av miljön.</p>	<p>Hänvisningen till de åtgärder som åsyftas i artikel 158 i EG-fördraget är ofullständig eftersom landsbygdens utveckling inte nämns. Längre ned (punkt 3) anges dock att fonderna på lämpligt sätt skall stödja förnyelse av landsbygdsområden och områden som är beroende av fiske genom ekonomisk diversifiering, liksom bergsområden.</p>
<p><i>Artikel 3.2</i></p> <p>2. I detta syfte skall ERUF, ESF, Sammanhållningsfonden, Europeiska investeringsbanken (EIB) och EU:s övriga finansieringsorgan bidra på lämpligt sätt till att följande tre mål uppnås:</p> <p>a) Konvergenzmålet syftar till att påskynda konvergensen i de minst utvecklade medlemsstaterna och regionerna genom att det skapas bättre förutsättningar för tillväxt och sysselsättning genom ökade och kvalitativt bättre investeringar i fysiskt kapital och humankapital, utveckling av innovation och kunskapssamhället, förmåga till anpassning till ekonomiska och sociala förändringar, miljöskydd och bättre miljö samt effektiv administration. Konvergenzmålet skall vara fondernas främsta prioritering.</p> <p>(...)</p>	<p>I förslaget till förordning ingår "effektiv administration" bland de åtgärder som skall finansieras inom ramen för åtgärden konvergens. "Effektiv administration", som återkommer i artikel 25.3 b och artikel 26.3 c*, bör förtydligas, särskilt som man i förslaget också använder "den administrativa förmågan" (artikel 44.1). (Övers. anm.: i den svenska versionen av kommissionens förslag till förordning: "effektivera [...] förvaltning" respektive "effektivitet".)</p>
<p><i>Artikel 5.1 och 5.2</i></p> <p>1. De regioner som är berättigade till stöd från strukturfonderna enligt konvergenzmålet är regioner som motsvarar nivå 2 i Nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (nedan kallad "NUTS 2") i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003, och vars bruttonationalprodukt (BNP) per capita mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för de tre senaste åren tillgängliga den [...], är lägre än 75 % av EU-genomsnittet.</p> <p>2. NUTS 2-regioner vars BNP per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för de tre senaste åren tillgängliga den [...], är mellan 75 % och [...] % av EU-genomsnittet, skall under en övergångsperiod vara berättigade till stöd från strukturfonderna på särskilda grunder.</p>	<p>Att bestämma vilka regioner som är stödberättigade enbart utifrån BNP är olämpligt eftersom skillnaden i utveckling är flerdimensionell. Man kan i praktiken inte bortse från aspekter som grundläggande infrastrukturanläggningar, arbetslöshet, produktivitet i arbetet, den ekonomiska strukturen, utbildning och fortbildning, miljöns kvalitet, utvandring, forskning och utveckling.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 5.2</i></p> <p>2. NUTS 2-regioner vars BNP per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för de tre senaste åren tillgängliga den [...], är mellan 75 % och [...] % av EU-genomsnittet, skall under en övergångsperiod vara berättigade till stöd från strukturfonderna på särskilda grunder.</p>	<p>Den (andra) procentsatsen för EU-genomsnittet bör specificeras.</p>
<p><i>Artikel 6.1</i></p> <p>1. De områden som är berättigade till stöd från strukturfonderna under målet regional konkurrenskraft och sysselsättning är områden som inte omfattas av artikel 5.1 och 5.2. När en medlemsstat lägger fram sin nationella strategiska referensram enligt artikel 25 skall den ange de NUTS 1- eller NUTS 2-regioner för vilka den kommer att lägga fram ett program för stöd från ERUF.</p>	<p>Det bör påpekas att målet regional konkurrenskraft och sysselsättning skulle kunna gälla för ett mycket stort geografiskt område och alltså inte är selektivt. Man bör fastställa kriterier för stödberättigande för detta mål.</p>
<p><i>Artikel 7.1 och 7.2</i></p> <p>1. När det gäller gränsöverskridande samarbete skall de stödberättigade regionerna utgöras av unionens NUTS 3-regioner med inre och vissa yttre landgränser och vissa av unionens NUTS 3-regioner med sjögränser med, som allmän regel, ett inbördes avstånd på högst 150 kilometer, med hänsyn till eventuella nödvändiga justeringar för att säkerställa enhetlighet och kontinuitet i samarbetet. Omedelbart efter denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 104.2 anta en förteckning över de stödberättigade regionerna. Denna förteckning skall gälla under perioden 1 januari 2007–31 december 2013.</p> <p>2. När det gäller transnationellt samarbete skall kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 104.2 och på grundval av EU:s strategiska riktlinjer som avses i artiklarna 23 och 24 anta förteckningen över stödberättigade transnationella områden. Denna förteckning skall gälla under perioden 1 januari 2007–31 december 2013.</p>	<p>Förslaget om målet europeiskt regionalt samarbete borde ha föregåtts av en analys av läget i dessa områden och av ett tydligt fastställande av deras behov så att satsningarna kan koncentreras. Bestämmelserna för valet av stödberättigade områden bör kompletteras med kriterier som tydligt anges i förordningen och särskilt avvägningen mellan dem.</p>
<p><i>Artikel 10.3</i></p> <p>3. Kommissionen skall varje år samråda med de organisationer som företräder arbetsmarknadens parter på europeisk nivå om stödet från fonderna.</p>	<p>I artikel 10.1 b hänvisas till arbetsmarknadens parter och näringslivets organisationer. Det vore önskvärt att samma uttryck används i punkt 3.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 13</i></p> <p>1. Stödet från strukturfonderna får inte ersätta medlemsstaternas offentliga utgifter eller motsvarande.</p> <p>2. För de regioner som omfattas av konvergensmålet skall kommissionen och medlemsstaten fastställa den nivå för de offentliga eller andra motsvarande utgifter för strukturåtgärder som medlemsstaten skall upprätthålla i alla de berörda regionerna under programperioden. Medlemsstaten och kommissionen skall komma överens om dessa utgifter inom den nationella strategiska referensram som avses i artikel 25.</p> <p>3. Den utgiftsnivå som avses i punkt 2 skall minst motsvara summan av de genomsnittliga årliga utgifterna i reella termer under den föregående programperioden. Utgiftsnivån skall fastställas med hänsyn till de allmänna makroekonomiska förhållandena för finansieringen och med hänsyn till vissa specifika ekonomiska förhållanden, exempelvis privatiseringar och ovanligt höga offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder för medlemsstaten under den föregående programperioden.</p> <p>4. Kommissionen skall, i samarbete med varje enskild medlemsstat, kontrollera additionaliteten efter halva tiden 2011 och i efterhand senast den 30 juni 2016 när det gäller konvergensmålet. Om en medlemsstat den 30 juni 2016 inte kan bevisa att den additionalitet som överenskommit i den nationella strategiska referensramen har efterlevts skall kommissionen vidta en finansiell korrigering i enlighet med förfarandet i artikel 101.</p>	<p>Det föreskrivs endast att tillämpningen av additionalitetsprincipen skall kontrolleras för konvergensmålet. För de två övriga målen, som erhåller cirka 20 % av medlen, föreskrivs ingenting. Endast i motiveringen (punkt 5.3) anges att denna kontroll åligger medlemsstaterna med tillämpning av proportionalitetsprincipen. Det anges inte heller att kommissionen skall informeras om resultaten av medlemsstaternas kontroller. Detta är en ändring i förhållande till gällande bestämmelser (artikel 11.3 i förordning (EG) nr 1260/1999).</p>
<p><i>Artikel 13.3</i></p> <p>3. Den utgiftsnivå som avses i punkt 2 skall minst motsvara summan av de genomsnittliga årliga utgifterna i reella termer under den föregående programperioden.</p> <p>Utgiftsnivån skall fastställas med hänsyn till de allmänna makroekonomiska förhållandena för finansieringen och med hänsyn till vissa specifika ekonomiska förhållanden, exempelvis privatiseringar och ovanligt höga offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder för medlemsstaten under den föregående programperioden.</p>	<p>Möjligheten att ta hänsyn till allmänna makroekonomiska förhållanden och till vissa specifika ekonomiska förhållanden, utan att dessa specificeras ytterligare, lämnar ett potentiellt stort utrymme för skönsmässig bedömning.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 16.1</i></p> <p>1. De totala medlen för konvergensmålet skall uppgå till 78,54 % av de medel som avses i artikel 15.1 (dvs. totalt 264,0 miljarder euro) och fördelas enligt följande:</p> <p>a) 67,34 % till den finansiering som avses i artikel 5.1 varvid stödberättigande befolkning, regionalt respektive nationellt välstånd samt arbetslöshet skall utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.</p> <p>b) 8,38 % till det särskilda stöd under en övergångsperiod som avses i artikel 5.2 varvid stödberättigande befolkning, regionalt respektive nationellt välstånd samt arbetslöshet skall utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.</p> <p>c) 23,86 % till den finansiering som avses i artikel 5.3 varvid befolkning, bruttonationalinkomst per capita med hänsyn till förbättringen av det nationella välståndet under den föregående perioden samt areal skall utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.</p> <p>d) 0,42 % till den finansiering som avses i artikel 5.4 varvid stödberättigande befolkning skall utgöra kriteriet vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.</p>	<p>Avvägningen mellan de kriterier som motiverar tilldelningen av medel till de olika komponenterna bör anges.</p>
<p><i>Artikel 16.2</i></p> <p>2. Den årliga fördelningen av de anslag som avses i punkt 1 b skall gradvis minska från och med den 1 januari 2007. Anslagen 2007 skall vara lägre än 2006 med undantag för de regioner som inte är fullt berättigade till mål 1-stöd den 1 januari 2000 enligt förordning (EG) nr 1260/1999, för vilka anslagen 2007 skall vara objektiva och rättvisa.</p>	<p>"Objektiva och rättvisa" definieras inte.</p>
<p><i>Artikel 17.1</i></p> <p>1. De totala medlen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning skall uppgå till 17,22 % av de medel som avses i artikel 15.1 (dvs. totalt 57,9 miljarder euro) och fördelas enligt följande:</p> <p>a) 83,44 % till den finansiering som avses i artikel 6.1 varvid stödberättigande befolkning, regionalt välstånd, arbetslöshet, sysselsättningsgrad och befolkningstäthet skall utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.</p> <p>b) 16,56 % till det särskilda stöd under en övergångsperiod som avses i artikel 6.2 varvid stödberättigande befolkning, regionalt respektive nationellt välstånd samt arbetslöshet skall utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.</p>	<p>Avvägningen mellan de kriterier som motiverar tilldelningen av medel till de olika komponenterna bör anges.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 17.2</i></p> <p>2. De anslag som avses i punkt 1 a skall fördelas jämnt mellan de program som finansieras via ERUF och de program som finansieras via ESF.</p>	<p>Det bör närmare anges hur fördelningen mellan ERUF och ESF skall göras.</p>
<p><i>Artikel 17.4</i></p> <p>4. Den årliga fördelningen av de anslag som avses i punkt 1 b skall gradvis minska från och med den 1 januari 2007. Anslagen 2007 skall vara lägre än 2006 med undantag för de regioner vars fulla berättigande till mål 1-stöd enligt förordning (EG) nr 1260/1999 började 2004, för vilka anslagen 2007 skall vara objektiva och rättvisa.</p>	<p>”Objektiva och rättvisa” definieras inte.</p>
<p><i>Artikel 22</i></p> <p>Kommissionen skall säkerställa att en medlemsstats totala årliga anslag från fonderna enligt denna förordning, inbegripet stödet från ERUF till finansieringen av den gränsöverskridande dimensionen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet enligt förordning (EG) nr [...] och av föranslutningsinstrumentet enligt förordning (EG) nr [...], och från den del av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) enligt förordning (EG) nr [...] som kommer från utvecklingssektionen vid EUGFJ samt från Europeiska fiskerifonden (EFF) enligt förordning (EG) nr [...], inte överstiger 4 % av medlemsstatens beräknade BNP vid den tidpunkt när den interinstitutionella överenskommelsen antogs.</p> <p>Förordningarna rörande de finansieringsorgan utöver fonderna som nämns i det föregående stycket skall innehålla en liknande bestämmelse.</p>	<p>När det gäller de totala årliga anslagen från fonderna till en medlemsstat har det inte tagits hänsyn till principen i skäl 30 i ingressen, nämligen en årlig tilldelning av anslag som grundas på medlemsstatens förmåga att utnyttja dem.</p>
<p><i>Artikel 24</i></p> <p>Senast tre månader efter det att denna förordning har antagits skall EU:s strategiska riktlinjer enligt artikel 23 antas i enlighet med förfarandet i artikel 161 i fördraget. Beslutet skall offentliggöras i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>. EU:s strategiska riktlinjer skall vid behov ses över efter halva tiden i enlighet med förfarandet i artikel 161 i fördraget i syfte att ta hänsyn framför allt till ändringar i gemenskapens prioriteringar.</p>	<p>Man kan även fråga sig hur ramarna påverkas av eventuella ändringar av EU:s strategiska riktlinjer. Inte i någon artikel nämns en översyn av ramarna.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 25.3</i></p> <p>3. I strategiavsnittet av den nationella referensramen skall det ingå en redogörelse för den strategi som valts för målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning, där det framgår på vilket sätt de val som gjorts är förenliga med EU:s strategiska riktlinjer, på grundval av en analys av skillnaderna i utveckling, svagheter och potential särskilt i relation till den förväntade utvecklingen av Europas ekonomi och världsekonomin. Följande skall anges:</p> <p>(...)</p> <p>b) Enbart för konvergensmålet: de åtgärder som planeras i syfte att effektivisera medlemsstatens förvaltning, även i samband med förvaltningen av fonderna, och den utvärderingsplan som avses i artikel 46.1.</p> <p>(...)</p>	<p>Det sägs i texten att det i den valda strategin skall anges "de åtgärder som planeras i syfte att effektivisera medlemsstatens förvaltning, även i samband med förvaltningen av fonderna". "Åtgärder som planeras i syfte att effektivisera medlemsstatens förvaltning" förefaller härigenom kunna tillämpas på annat än förvaltningen av fonder. Risken för finansiering av många olika typer av åtgärder blir sålunda mycket stor.</p>
<p><i>Artikel 25.3</i></p> <p>3. I strategiavsnittet av den nationella referensramen skall det ingå en redogörelse för den strategi som valts för målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning, där det framgår på vilket sätt de val som gjorts är förenliga med EU:s strategiska riktlinjer, på grundval av en analys av skillnaderna i utveckling, svagheter och potential särskilt i relation till den förväntade utvecklingen av Europas ekonomi och världsekonomin. Följande skall anges:</p> <p>(...)</p> <p>För att möjliggöra övervakning skall huvudmålen för de prioriteringar som avses i a kvantifieras och ett begränsat antal indikatorer för resultat och effekt fastställas.</p>	<p>Formuleringen "ett begränsat antal" förefaller olämplig eftersom det saknas ytterligare precisering. Det väsentligaste är att de valda indikatorerna på ett lämpligt sätt kan visa vilka resultat som har uppnåtts och vilka effekter de har lett till.</p>
<p><i>Artikel 25.4</i></p> <p>4. När det gäller målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning skall avsnittet om genomförande innehålla följande:</p> <p>a) En förteckning över operativa program och den preliminära årliga tilldelning från varje fond per program som skall garantera en god balans mellan regionala och tematiska åtgärder. I förteckningen skall också det belopp anges som avsatts för den nationella reserv för oförutsedda utgifter som avses i artikel 49.</p> <p>(...)</p>	<p>"En god balans" definieras inte.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 26.2</i></p> <p>2. Varje medlemsstat skall snarast möjligt efter det att EU:s strategiska riktlinjer har antagits skicka kommissionen ett förslag till en nationell strategisk referensram. Medlemsstaterna får besluta att samtidigt lägga fram de operativa program som avses i artikel 31. Kommissionen skall föra förhandlingar om förslaget inom ramen för partnerskapet.</p>	<p>"Snarast möjligt" bör ersättas med en exakt tidsfrist.</p>
<p><i>Artikel 30</i></p> <p>Den rapport från kommissionen som avses i artikel 159 andra stycket i fördraget skall framför allt innehålla följande:</p> <p>a) En redogörelse för framstegen när det gäller ekonomisk och social sammanhållning, inbegripet regionernas socioekonomiska situation och utveckling liksom integreringen av EU:s prioriteringar.</p> <p>b) En redogörelse för den roll som fonderna, EIB och övriga finansieringsorgan spelar och effekten av övrig gemenskapspolitik eller nationell politik på de framsteg som gjorts. Rapporten skall vid behov innehålla förslag på åtgärder och politik på EU-nivå som bör antas i syfte att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen. Den skall också vid behov ge förslag till ändringar i samband med nya initiativ inom EU-politiken när det gäller de strategiska riktlinjerna för sammanhållning. Det är när sammanhållningsrapporten läggs fram skall denna ersätta kommissionens årsrapport enligt artikel 28. Den skall bli föremål för en årlig debatt i enlighet med förfarandet i artikel 29.</p>	<p>Det bör uttryckligen anges att rapporten om sammanhållning också skall behandla den regionala aspekten av sammanhållning.</p>
<p><i>Artikel 31.3</i></p> <p>3. Medlemsstaten skall, snarast möjligt efter det kommissionsbeslut som avses i artikel 26 eller samtidigt som den nationella strategiska referensramen enligt samma artikel läggs fram, lämna in ett förslag på ett operativt program till kommissionen som innehåller alla de punkter som avses i artikel 36.</p>	<p>"Snarast möjligt" bör ersättas med en exakt tidsfrist.</p>
<p><i>Artikel 31.5</i></p> <p>5. Kommissionen skall anta ett operativt program snarast möjligt efter det att medlemsstaten formellt lämnat in detta.</p>	<p>"Snarast möjligt" bör ersättas med en exakt tidsfrist (för närvarande är tidsfristen fem månader).</p>
<p><i>Artikel 32.2</i></p> <p>Kommissionen skall fatta beslut gällande begäran om översyn av operativa program snarast möjligt efter det att medlemsstaten lämnat in en formell begäran.</p>	<p>"Snarast möjligt" bör ersättas med en exakt tidsfrist.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 35.4</i></p> <p>4. Kommissionen får, om den anser det lämpligt för bedömningen av större projekt, begära att EIB granskar projektens tekniska kvalitet och ekonomiska och finansiella bärkraft, i synnerhet när det gäller de finansieringsinstrument som skall användas eller utvecklas.</p>	<p>Punkt 4 har en annan karaktär än de tre första och bör hellre placeras i artikel 40.</p>
<p><i>Artikel 36.1</i></p> <p>1. De operativa program som anknyter till målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning skall innehålla följande:</p> <p>(...)</p> <p>c) Uppgifter om prioriteringarna och deras specifika mål. Målen skall kvantifieras med hjälp av ett begränsat antal indikatorer för genomförande, resultat och effekt, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Med hjälp av indikatorerna skall det vara möjligt att mäta framstegen i förhållande till utgångsläget och målens effektivitet när det gäller genomförandet av prioriteringarna.</p> <p>(...)</p>	<p>"Ett begränsat antal indikatorer (...) med beaktande av proportionalitetsprincipen" bör specificeras.</p>
<p><i>Artikel 36.4</i></p> <p>4. De operativa program som finansieras genom ERUF skall därutöver för målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning innehålla följande:</p> <p>a) Åtgärder för interregionalt samarbete med minst en region i en annan medlemsstat i varje regionalt program.</p> <p>(...)</p>	<p>De åsyftade åtgärderna hör snarare till målet europeiskt regionalt samarbete.</p>
<p><i>Artikel 40.3</i></p> <p>3. Kommissionen skall fatta ett beslut snarast möjligt efter det att medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten har lämnat in alla uppgifter som avses i artikel 39. I beslutet skall det konkreta målet definieras, det belopp på vilket medfinansieringssatsen för prioriteringen skall tillämpas samt årsplaneringen.</p>	<p>"Snarast möjligt" bör ersättas med en exakt tidsfrist.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 45.3</i></p> <p>3. Ansvaret för organisationen av den utvärderingsverksamhet som avses i punkt 1 skall beroende på omständigheterna ligga hos medlemsstaten eller kommissionen i enlighet med proportionalitetsprincipen och på grundval av ett partnerskap mellan medlemsstaten och kommissionen. Utvärderingen skall göras av oberoende utvärderare. Resultaten skall offentliggöras utom i fall då den myndighet som ansvarar för utvärderingen uttryckligen motsätter sig detta i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001 rörande tillgång till handlingar.</p>	<p>"Proportionalitetsprincipen" definieras inte.</p>
<p><i>Artikel 46.5</i></p> <p>5. Under programperioden skall medlemsstaterna göra en särskild utvärdering som är knuten till övervakningen av operativa program om det vid övervakningen av programmen konstateras en väsentlig avvikelse från de ursprungligen fastställda målen och om det har lämnats in förslag till en översyn av operativa program. Resultaten skall skickas till övervakningskommittén för det operativa programmet och till kommissionen.</p>	<p>"Väsentlig avvikelse från de ursprungligen fastställda målen" och "översyn av operativa program" definieras inte.</p> <p>Den sista iakttagelsen gäller endast den franska versionen eftersom adjektivet "substantiel" inte återfinns i alla språkversioner.</p>
<p><i>Artikel 48</i></p> <p>1. Inom ramen för den årliga debatt som avses i artikel 29 skall rådet år 2011 i enlighet med förfarandet i artikel 161 i fördraget, fördela den reserv som avses i artikel 20 mellan medlemsstaterna i syfte att belöna framsteg som gjorts i förhållande till utgångsläget.</p> <p>a) För konvergensmålet skall detta ske på grundval av följande kriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) Tillväxten uttryckt i bruttonationalprodukt per capita mätt på NUTS 2-nivå i förhållande till genomsnitt i EU och på grundval av tillgängliga uppgifter för perioden 2004–2010. ii) Tillväxten uttryckt i sysselsättningsgrad på NUTS 2-nivå på grundval av tillgängliga uppgifter för perioden 2004–2010. <p>b) För målet regional konkurrenskraft och sysselsättning skall detta ske på grundval av följande kriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) Proportionellt till de regioner som mellan 2007 och 2010 använt minst 50 % av sitt anslag från ERUF på verksamheter med anknytning till innovation enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr [...]. ii) Tillväxten uttryckt i sysselsättningsgrad på NUTS 2-nivå på grundval av tillgängliga uppgifter för perioden 2004–2010. <p>2. Varje medlemsstat skall fördela de aktuella beloppen mellan de operativa programmen med hänsyn till kriterierna i den föregående punkten.</p>	<p>Frigörandet av resultatreserven sker främst på grundval av kriterier som med stor svårighet kan knytas direkt till de åtgärder som genomförs till följd av gemenskapens insatser. Utvecklingen av BNP och sysselsättningsgraden är beroende av faktorer som är betydligt mer komplexa än de operativa programmen vars ekonomiska följder dessutom i allmänhet är begränsade i förhållande till de samlade offentliga investeringarna. Att endast ta hänsyn till en höjning av indikatorerna framstår dessutom som en begränsning eftersom strukturåtgärdernas bidrag mycket väl kan ha medverkat till att motverka en eventuell nedgång.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 50</i></p> <p>Stödet från fonderna skall moduleras mot bakgrund av följande:</p> <p>a) De särskilda problemens omfattning, i synnerhet omfattningen av ekonomiska, sociala eller regionala problem.</p> <p>b) Varje prioriterings betydelse för EU:s prioriteringar enligt EU:s strategiska riktlinjer.</p> <p>c) Miljöskydd och miljöförbättring, främst genom tillämpning av försiktighetsprincipen, principen om förebyggande åtgärder samt principen om att förorenaren betalar.</p> <p>d) I vilken grad privata finansieringskällor mobiliserats, särskilt genom partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn, inom berörda områden.</p>	<p>Man bör specificera avvägningen mellan de kriterier som skall tillämpas för att modulera fondernas stödsatser.</p>
<p><i>Artikel 54.2</i></p> <p>2. Offentliga utgifter för inkomstgenererande projekt skall beräknas på grundval av investeringskostnaderna minus det aktuella värdet av nettointäkten från investeringen under en specificerad referensperiod. Vid beräkningen skall det tas hänsyn till den normalt förväntade lönsamheten för den typ av investering som det gäller, till tillämpningen av principen att förorenaren betalar, och vid behov, till principen om skälighet mot bakgrund av den berörda medlemsstatens relativa välstånd.</p>	<p>Kriterierna för tillämpningen av principen att förorenaren betalar och principen om skälighet mot bakgrund av den berörda medlemsstatens relativa välstånd bör preciseras. Kommissionen bör erbjuda medlemsstaterna metodologiskt stöd när det gäller att fastställa stödnivån för dessa projekt (se artikel 40.2).</p>
<p><i>Artikel 55.1</i></p> <p>1. Utgifter skall berättiga till bidrag från fonderna om stödmottagaren de facto har ådragit sig dessa vid genomförandet av en insats mellan den 1 januari 2007 och den 31 december 2015. Medfinansierade insatser får inte ha slutförts före den dag då stödberättigandet börjar gälla. Utgifter för större projekt skall vara stödberättigande från den dag då projektet lämnas in till kommissionen.</p>	<p>Det skulle kunna vara lämpligt att göra denna regel mer flexibel för att kunna ta hänsyn till förberedelserna inför de åtgärder som skall finansieras. I sådana fall skulle den stödberättigade perioden kunna börja gälla den 1 juli 2006.</p>
<p><i>Artikel 55.3</i></p> <p>3. Reglerna för utgifters stödberättigande skall fastställas på nationell nivå med förbehåll för de undantag som fastställs i de särskilda förordningarna för varje enskild fond. De skall omfatta samtliga offentliga utgifter som deklarerats under det operativa programmet.</p>	<p>Det kommer att bli svårt att tillämpa nationella regler för stödberättigande för målet europeiskt regionalt samarbete eftersom de finansierade verksamheterna sorterar under flera medlemsstater. Denna aspekt har inte beaktats.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 57.1</i></p> <p>1. De förvaltnings- och kontrollsystem för operativa program som medlemsstaterna inrättar skall sörja för följande:</p> <p>a) En klar och tydlig definition av arbetsuppgifterna för de organ som deltar i förvaltning och kontroll och en klar och tydlig fördelning av arbetsuppgifterna inom varje organ.</p> <p>b) En klar och tydlig åtskillnad av arbetsuppgifterna mellan de organ som deltar i förvaltning, attestering av utgifter och kontroll och mellan dessa arbetsuppgifter inom varje organ.</p> <p>c) Tillräckliga resurser för varje organ för att utföra de arbetsuppgifter de tilldelats.</p> <p>d) Effektiv internrevision.</p> <p>e) Tillförlitlig bokföring, övervakning och ekonomisk rapportering i datoriserad form.</p> <p>f) Ett effektivt system för rapportering och övervakning i de fall där uppgifterna delegeras.</p> <p>g) Handböcker med anvisningar för de arbetsuppgifter som skall utföras.</p> <p>h) Effektiva rutiner för att kontrollera att systemen fungerar korrekt.</p> <p>i) System och förfaranden för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja.</p> <p>j) Förfaranden för rapportering och övervakning vid oegentligheter och återkrav av felaktigt utbetalda belopp.</p>	<p>I förslaget (led j) tas oegentligheter upp. Det vore värdefullt att stödja sig på en tydlig definition, särskilt eftersom detta uttryck återkommer i flera på varandra följande bestämmelser (till exempel artikel 69.3, artikel 73.4, artikel 89.1 och artikel 99). Nyttan av denna bestämmelse begränsas nu av bristen på tydlighet när det gäller vilka uppgifter som skall lämnas.</p>
<p><i>Artikel 57.2</i></p> <p>2. De åtgärder som fastställs i punkt 1 b, c, d, f och h skall stå i proportion till de offentliga utgifterna för det operativa program som berörs.</p>	<p>Det är tänkt att flera av de åtgärder som denna bestämmelse gäller skall stå i proportion till de offentliga utgifterna för det operativa program som berörs. Principen är dock inte tillräckligt exakt för att kunna tillämpas konsekvent. Därför är det svårt att föreställa sig hur bestämmelserna (åtskillnad av arbetsuppgifter, tillräckliga resurser och organisering av internrevision, rapportering och kontroll av system) skall kunna tillämpas proportionellt. Vidare gäller inte detta undantag handböcker, men det saknas en definition. Det är likaså nödvändigt att specificera om det är tänkt att proportionalitetsprincipen skall tillämpas på artikel 13 (kontroll av additionalitetsprincipen endast för konvergensmålet), artikel 46.3 (förhandsbedömningens omfattning – generell eller specifik), artikel 66.2 (innehållet i årsrapporter och slutrapporter om genomförandet) och artikel 73 (kontrollförfaranden).</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 61.1</i></p> <p>1. Revisionsmyndigheten för ett operativt program skall särskilt ansvara för följande:</p> <p>(...)</p> <p>b) Att säkerställa att ett lämpligt urval av insatser omfattas av revision i syfte att kontrollera de deklarerade utgifterna.</p> <p>(...)</p>	<p>"Lämpligt urval" bör definieras i tillämpningsföreskrifterna. I vilket fall som helst bör de krav som fastställs inte vara lägre än kraven för perioden 2000–2006.</p>
<p><i>Artikel 61.1</i></p> <p>1. Revisionsmyndigheten för ett operativt program skall särskilt ansvara för följande:</p> <p>(...)</p> <p>c) Att inom sex månader efter godkännandet av det operativa programmet lägga fram en revisionsstrategi för kommissionen som skall omfatta de organ som kommer att genomföra de revisioner som avses i a och b, den metod som kommer att användas, urvalsmetoden för revisioner av insatser och den preliminära planeringen för revisionerna i syfte att säkerställa att de viktigaste organen omfattas av revision och att revisionerna är jämnt fördelade under programperioden.</p> <p>(...)</p>	<p>Genom denna bestämmelse skall man se till att "de viktigaste organen" kontrolleras, men det anges inte vilka dessa är.</p>
<p><i>Artikel 61.1</i></p> <p>1. Revisionsmyndigheten för ett operativt program skall särskilt ansvara för följande:</p> <p>(...)</p> <p>e) Att senast den 30 juni varje år mellan 2008 och 2016</p> <p>i) upprätta en årlig kontrollrapport med resultaten av de revisioner som genomförts i enlighet med revisionsstrategin för det operativa programmet under det föregående året och ange alla brister. Informationen för åren 2014 och 2015 kan tas upp i slutrapporten som skall åtfölja revisionsutlåtandet,</p> <p>ii) utarbeta ett yttrande om huruvida förvaltnings- och kontrollsystemet har fungerat tillräckligt effektivt för att ge en rimlig garanti för att de utgiftsdeklarationer som lämnats till kommissionen under året varit korrekta och för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.</p> <p>(...)</p>	<p>Den säkerhet kommissionen uppnår när det gäller kontrollen av de operativa programmen grundas i stor utsträckning på att revisionsmyndigheten överlämnar en årlig kontrollrapport tillsammans med ett yttrande. Sista datum för att överlämna dessa dokument (30 juni) gör att de inte kan beaktas när generaldirektörerna upprättar sina årliga förklaringar och inte heller i revisionsrättens revisionsförklaring. Dessa anmärkningar skall i tillämpliga delar gälla den årsrapport som anges i artikel 66.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 63.2</i></p> <p>2. På eget initiativ får en företrädare för kommissionen delta som rådgivare i övervakningskommitténs arbete. En företrädare för EIB och EIF får delta som rådgivare för de operativa program som de ger stöd till.</p>	<p>Tvärtemot rådande bestämmelser (se artikel 35.2 i förordning (EG) nr 1260/1999) beslutar kommissionen själv om den skall delta i övervakningskommittén. Detta deltagande förefaller dock önskvärt för att i tid kunna underlätta informationsutbytet och vidta lämpliga åtgärder.</p>
<p><i>Artikel 65</i></p> <p>1. Förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén skall säkerställa kvaliteten i genomförandet av operativa programmen.</p> <p>2. Förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén skall genomföra övervakningen med hjälp av ekonomiska indikatorer samt genomförande-, resultat- och effektindikatorer enligt specifikationerna i det operativa programmet. Om det är möjligt på grund av stödets utformning skall statistiken delas upp efter kön och efter storleken på de företag som får stöd.</p> <p>3. Kommissionen skall i partnerskap med medlemsstaterna granska de indikatorer som är nödvändiga för övervakning och utvärdering av det operativa programmet.</p>	<p>Man bör utgå från principen att det för alla medfinansierade projekt fastställs genomförandeindikatorer och att resultaten utvärderas inom ramen för artikel 65. Om förvaltningen delas upp efter prioriterat område riskerar man att endast få allmän information.</p>
<p><i>Artikel 66.2</i></p> <p>2. De rapporter som avses i punkt 1 skall innehålla följande uppgifter så att de ger en klar överblick över genomförandet av det operativa programmet:</p> <p>(...)</p> <p>j) Användningen av stöd som har betalats tillbaka till förvaltningsmyndigheten eller till en annan offentlig myndighet under det operativa programmets genomförandeperiod. Omfattningen av den information som lämnas till kommissionen skall stå i proportion till det totala beloppet för de offentliga utgifterna för det berörda operativa programmet.</p> <p>(...)</p>	<p>Man bör specificera det förhållande som skall gälla mellan omfattningen av den information som lämnas till kommissionen och beloppet för de offentliga utgifterna.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 73</i></p> <p>1. Beträffande de program för vilka EU:s medfinansiering inte överstiger 33 % av de offentliga kostnaderna under det operativa programmet och beloppet från fonderna inte överstiger 250 miljoner euro skall artikel 61 c, 61 d och 61 e i inte gälla.</p> <p>2. Beträffande de program som avses i punkt 1 kan medlemsstaten välja att upprätta organ och förfaranden för genomförande av uppgifterna i artikel 59 b och i artiklarna 60 och 61 enligt nationella regler. Om en medlemsstat utnyttjar denna möjlighet skall artikel 58.1 b och 58.1 c och artikel 60.1 c inte gälla. När kommissionen antar genomförandebestämmelserna för artiklarna 59, 60 och 61 skall den specificera vilka bestämmelser som inte skall gälla för de medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som avses i första stycket.</p> <p>3. Om en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som avses i punkt 2 första stycket skall artikel 70.3 gälla i tillämpliga delar.</p> <p>4. Beträffande samtliga de operativa program som avses i punkt 1 och oberoende av huruvida en medlemsstat utnyttjar möjligheten i punkt 2, får kommissionen, om yttrandet om systemets överensstämmelse inte innehåller några reservationer eller om samtliga reservationer har återtagits till följd av korrigerande åtgärder, informera den berörda medlemsstaten att den kommer att förlita sig huvudsakligen på yttrandet från revisionsmyndigheten – eller från det organ som utsetts av medlemsstaten i det fall att den har utnyttjat ovannämnda möjlighet – när det gäller huruvida de deklarerade utgifterna är lagliga, korrekta och formellt riktiga och att den kommer att genomföra sina egna kontroller på plats endast under särskilda omständigheter. Om det finns tecken på oegentligheter som de nationella revisionsmyndigheterna inte har upptäckt i tid eller som inte omfattats av lämpliga korrigerande åtgärder får kommissionen antingen kräva att medlemsstaten genomför revisioner i enlighet med artikel 71.3 eller själv genomföra egna revisioner i enlighet med artikel 71.2 i syfte att försäkra sig om att de deklarerade utgifterna är korrekta, lagliga och formellt riktiga.</p>	<p>Detta förenklade förfarande skulle teoretiskt kunna tillämpas under perioden 2000–2006 på 33 program i tio medlemsstater för ett gemenskapsstöd på 3,8 miljarder euro (eller 2 % av gemenskapsstödet för perioden 2000–2006). Genom bestämmelsen uppmanas medlemsstaterna att utnyttja de därmed sammanhängande förenklade förfarandena som då skulle kunna gälla ännu fler program än vad som teoretiskt kan beräknas inom ramen för den aktuella programperioden. Detta gäller särskilt befrielsen från att lägga fram en revisionsstrategi och en årlig kontrollrapport (artikel 61.1), möjligheten att utse förvaltnings- och kontrollorgan enligt nationella regler (artiklarna 59–61) samt befrielsen från att utse en attesterande myndighet och en revisionsmyndighet (artikel 58.1). Detta innebär också att när kommissionen har godkänt rapporten från det organ som intygar systemens överensstämmelse kommer den inte själv att utföra några sådana kontroller annat än i undantagsfall.</p>
<p><i>Artikel 73.2</i></p> <p>2. Beträffande de program som avses i punkt 1 kan medlemsstaten välja att upprätta organ och förfaranden för genomförande av uppgifterna i artikel 59 b och i artiklarna 60 och 61 enligt nationella regler. Om en medlemsstat utnyttjar denna möjlighet skall artikel 58.1 b och 58.1 c och artikel 60.1 c inte gälla. När kommissionen antar genomförandebestämmelserna för artiklarna 59, 60 och 61 skall den specificera vilka bestämmelser som inte skall gälla för de medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som avses i första stycket.</p>	<p>Omfattningen av den möjlighet som anges i första stycket bör kunna bedömas i sin helhet. Det är därför inte motiverat att hänvisa till kommande genomförandebestämmelser för att precisera vilka bestämmelser som inte skall tillämpas.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 73.4</i></p> <p>4. Beträffande samtliga de operativa program som avses i punkt 1 och oberoende av huruvida en medlemsstat utnyttjar möjligheten i punkt 2, får kommissionen, om yttrandet om systemets överensstämmelse inte innehåller några reservationer eller om samtliga reservationer har återtagits till följd av korrigerande åtgärder, informera den berörda medlemsstaten att den kommer att förlita sig huvudsakligen på yttrandet från revisionsmyndigheten – eller från det organ som utsetts av medlemsstaten i det fall att den har utnyttjat ovannämnda möjlighet – när det gäller huruvida de deklarerade utgifterna är lagliga, korrekta och formellt riktiga och att den kommer att genomföra sina egna kontroller på plats endast under särskilda omständigheter.</p> <p>Om det finns tecken på oegentligheter som de nationella revisionsmyndigheterna inte har upptäckt i tid eller som inte omfattats av lämpliga korrigerande åtgärder får kommissionen antingen kräva att medlemsstaten genomför revisioner i enlighet med artikel 71.3 eller själv genomföra egna revisioner i enlighet med artikel 71.2 i syfte att försäkra sig om att de deklarerade utgifterna är korrekta, lagliga och formellt riktiga.</p>	<p>"I tid" bör ersättas med en exakt tidsfrist.</p>
<p><i>Artikel 79</i></p> <p>Medlemsstaterna skall försäkra sig om att det utbetalande organet ser till att stödmottagarna får det sammanlagda beloppet av offentliga medel snarast möjligt och i sin helhet. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga ytterligare särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt får tas ut som kan minska beloppen till stödmottagarna.</p>	<p>"Snarast möjligt" bör ersättas med en exakt tidsfrist.</p>
<p><i>Artikel 85.2</i></p> <p>2. Om något av de villkor som avses i punkt 1 inte är uppfyllt skall kommissionen snarast möjligt informera medlemsstaten och den attesterande myndigheten om att ansökan om betalning inte kan godtas.</p>	<p>"Snarast möjligt" bör ersättas med en exakt tidsfrist.</p>
<p><i>Artikel 90.1</i></p> <p>1. Kommissionen skall fatta beslut om att från mellanliggande betalningar hålla inne 20 % av de belopp som den skall utbetala om väsentliga delar av den korrigerande handlingsplan som avses i artikel 70.3 har genomförts och de allvarliga brister som revisionsmyndigheten påtalade i den årsrapport för programmet som avses i artikel 61.1 e i har rättats till men det fortfarande återstår fler ändringar för att kunna ge kommissionen rimliga garantier när det gäller förvaltnings- och kontrollsystemen.</p>	<p>Man bör även nämna det yttrande som avses i artikel 61 e ii.</p>

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER
<p><i>Artikel 96.1</i></p> <p>1. Kommissionen skall i god tid informera den berörda medlemsstaten och de berörda myndigheterna när det finns risk för tillämpning av automatiskt återtagande enligt artikel 92. Kommissionen skall informera den berörda medlemsstaten och de berörda myndigheterna om det belopp som omfattas av det automatiska återtagandet på grundval av de uppgifter information som den förfogar över.</p> <p>Från den dag då medlemsstaten mottar denna information skall den ha två månader på sig för att godkänna beloppet eller lämna in sina synpunkter. Kommissionen skall genomföra det automatiska återtagandet inom nio månader efter den tidsfrist som avses i artikel 92.</p>	<p>"I god tid" bör preciseras.</p>
<p><i>Artikel 97</i></p> <p>1. Operativa program kan avslutas partiellt under perioder som medlemsstaten väljer.</p> <p>Partiellt avslutande skall avse slutförda insatser för vilka en slutbetalning har gjorts till stödmottagaren senast den 31 december år n-1. I denna förordning skall en insats anses slutförd när verksamheterna inom ramen för insatsen har genomförts och stödmottagaren har tagit emot en slutbetalning eller har lämnat ett dokument med motsvarande verkan till förvaltningsmyndigheten.</p> <p>2. De utbetalade beloppen för de slutförda insatserna skall identifieras i utgiftsdeklarationerna.</p> <p>Partiellt avslutande skall göras under förutsättning att förvaltningsmyndigheten senast den 30 juni år n skickar följande till kommissionen:</p> <p>a) En utgiftsdeklaration för insatserna.</p> <p>b) Ett utlåtande som utfärdats av den revisionsmyndighet för programmet som avses i artikel 61 och där det intygas att de transaktioner som berörs av utgiftsdeklarationen beräkningen är lagliga och korrekta.</p>	<p>Det är viktigt att förfarandena för partiellt avslutande ger samma grad av säkerhet avseende utgifternas laglighet och korrekthet som det utlåtande som lämnas vid det slutliga avslutandet av det operativa programmet, särskilt när det gäller kontrollernas omfattning och frekvens.</p>

Detta yttrande har antagits av revisionsrätten i Luxemburg den 18 mars 2005.

För revisionsrätten
Hubert WEBER
Ordförande